

آثار نیتروژن و سیلیس روی بیماری بلاست برنج

فریدون پاداشت دهکایی

محقق موسسه تحقیقات برنج کشور-رشت

تاریخ پذیرش مقاله ۷۸/۷/۷

خلاصه

اثر نیتروژن و سیلیس روی بیماری بلاست و عملکرد محصول برنج رقم حسن سرایی در مزرعه به مدت دو سال مورد مطالعه قرار گرفت. سطوح ازت در این آزمایش ۰، ۶۰، ۹۰ و ۱۲۰ کیلوگرم (ازت خالص) در هکتار و برای سرباره کوره‌های ذوب آهن که دارای ۳۴٪ SiO₂ به عنوان منبع سیلیس بکار رفت، تعداد لکه‌های بلاست برگ در ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار بود. برای ارزیابی اثر این دو عنصر روی بیماری بلاست برنج، تعداد لکه‌های بلاست برگ در ۱۰۰ پنجه در مرحله قدکشیدن ساقه^۱، در صد بلاست خوش در مرحله رسیدن^۲، تعداد سلولهای سیلیسی شده در ۲۰ نمونه برگ پرچم و میزان محصول، تعیین و تجزیه و تحلیل آماری انجام شد. نتایج حاصله نشان داد که مصرف ازت باعث افزایش بیماری بلاست و محصول گردید ولی تاثیری روی سلولهای سیلیسی شده نداشت. سیلیس (سرباره) تاثیری در افزایش بیماری بلاست و افزایش محصول نشان نداد اما تیمار ۹۰ کیلوگرم آن در هکتار سبب افزایش تعداد سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم در سال دوم شد و در مقایسه با شاهد در سطح ۵٪ اختلاف معنی داری داشت.

واژه‌های کلیدی: برنج، بیماریها، بلاست، ازت، سیلیس

شمالي کشور که عمدتاً به کشت ارقام بومي و حساس اختصاص دارد با آن مبارزه نشود خسارت جبران ناپذيری، به محصول وارد مي نماید. به همين دليل کنترل شيميايی اين بیماری اهميت زیادی يافته است. در گilan اثر قارچکشهاي اديفنتفوس^۳، بنوميل^۴، توپسين ام^۵، کاربندازيم^۶، کيتازين^۷ و کاسومين^۸، مورد آزمایش قرار گرفت و در نتیجه قارچکش اديفنتفوس موثر تر از بقیه تشخيص داده شد^(۳). ايزديار^(۱) در آزمایشهای خود نشان داد که قارچکشهاي تريسيكلازول^۹، گوزاتين^{۱۰}، کاربندازيم، مانکوزب^{۱۱}، زينب^{۱۲}، بنوميل و اديفنتفوس همگي اثر کنترل کننده گي روی اين بیماري دارند ولی اثر بعضی از آنها بهتر بوده است. اخوت و شريفي تهراني^(۲) نيز قارچکش تريسيكلازول را موثر تر از قارچکشهاي بنوميل، مانکوزب، اديفنتفوس و کاربندازيم در کنترل بیماري بلاست گردن

مقدمه

بیماری بلاست برنج که در اثر قارچ Pyricularia grisea Sacc. بوجود می آید^(۱۹) به عنوان مهمترین بیماری برنج و يكى از گسترده‌ترین بیماريهای گیاهی در دنیا بشمار می‌رود این بیماری تاکنون از ۸۵ کشور جهان گزارش گردیده و هرجایی که برنج بصورت تجاری در سطح وسیع کشت می‌گردد این بیماری نیز در آنجا وجود دارد و برنج را در مراحل نشاء، پنجه‌زنی و خوشده‌ی محصول حمله قرار می‌دهد. به همين دليل تحقیقات گسترده‌ای روی این بیماری در دنیا صورت گرفته است^(۱۶). مع الوصف هنوز خسار ترا ترین بیماری برنج محسوب می‌گردد^(۱۲) بطور يکه در اثر اپیدمی سال ۱۹۹۲ در تایلند به بیش از ۲۰ هزار هکتار از مزارع آن کشور خسارت وارد گردید^(۷). در ایران نیز مهمترین بیماری برنج بشمار می‌رود و چنانچه در مناطق

1- Stem elongation 2- Mature grain 3- Edifenphos 4- Benomyl 5- Topsin - M 6- Carbendazim

7 - Kitazin 8- Kasumin 9 - Tricyclazole 10- Guazatine 11- Mancozeb 12- Zineb

محتوای سیلیس و درجه حساسیت برگها در هر زمان به مقدار سیلیکات قابل استفاده برای ریشه وابسته است. هوری^(۹) گزارش کرد که تعداد برگهای آلوده به بیماری بلاست یک همبستگی مثبت، و تعداد سلولهای سیلیسی شده در برگ یک همبستگی منفی با درصد بلاست خوش دارد. سوزکی^(۲۱) با مصرف سیلیکات سدیم به نسبتهای ۴، ۲ و ۸ گرم در هر گلدان به این نتیجه رسید که درجه مقاومت به بلاست به نسبت سیلیکات مصرف شده افزایش می‌باید اما در ۴ گرم تاثیر خوبی در رشد برنج داشته است. آتشین و همکاران^(۴) بالا رفتن محتوای سیلیس در برگها و ایجاد مانع مکانیکی در برابر آلودگی ناشی از قارچ عامل بیماری بلاست، در پی کاربرد سیلیس در گلدان را گزارش کردند. در فلوریدا برنج در زمینهای سرشار از مواد آلی کشت می‌شود که این امر منجر به کاهش میزان سیلیس در گیاه می‌شود و مصرف تقalte سیلیکات کلسیم^۳ در این مزارع، ۳۰ درصد افزایش محصول برنج را بدنبال داشت^(۲۰). تحقیقات بعدی نیز نشان داد که مصرف آن سبب کاهش بیماریهای لکه قهوه‌ای و بلاست و افزایش سیلیس در کاه برنج شده است^(۶). محققان نیز کردند که یعنی از ۹۰ درصد سیلیس در برنج بصورت سیلکاژل در اپدرم سنتر می‌شود و عمل آن در اپدرم، گیاه را از نفوذ مکانیکی قارچ محافظت می‌کند، مقدار زیاد آن در گیاه به عنوان یک فاکتور در مکانیسم مقاومت به بیماری بلاست و لکه قهوه‌ای عمل می‌کند اما مشاهده شده است که ارقام با محتوای سیلیس کم، مقاوم و بعضی دیگر با سیلیس زیاد حساس بوده‌اند این موضوع بیانگر این است که موضوع مقاومت خیلی گسترده‌تر از مکانیسم مقاومت محافظتی است^(۸ و ۱۶).

بطور کلی مصرف ازت در زراعت برنج به جهت تاثیر انکاران‌پذیری که در افزایش محصول دارد اجتناب ناپذیر گردیده است ولی کاربرد زیاده آن عوارضی را نیز بدنبال دارد که از جمله تشدید بیماری بلاست می‌باشد، در عوض سیلیس علاوه بر نقش مثبتی که در رشد و میزان محصول دارد سبب کاهش بعضی از بیماریها می‌گردد و نظر به اینکه متابع ارزان قیمت آن (سرباره کوره‌های ذوب آهن اصفهان) در دسترس بود اثر توأم هر دو عنصر روی بیماری بلاست مورد بررسی قرار گرفت.

گزارش کردند. بعلاوه استفاده از منابع ژئی مقاوم به این بیماری در تهیه ارقام اصلاح شده و پرمحصول در گیلان متداول شده است و همه ارقام معرفی شده نظیر سپیدروود، بخار مقاوم به این بیماری می‌باشند. رقم خزر در مرحله برگی مقاوم و در مرحله خوش نیمه حساس می‌باشد ولی این گونه ارقام به دلایل اقتصادی و فرهنگی قسمت کمی از سطح زیر کشت این محصول را به خود اختصاص داده است و همچنان قسمت اعظم مزارع استان زیر کشت ارقام محلی و حساس مانند بینام، حسن‌سرایی، حسنی و طارم می‌باشد به همین دلیل سایر عواملی که در توسعه یا محدود ساختن گسترش این بیماری دخیل هستند مورد توجه قرار گرفته است. ازت یکی از عناصری است که به منظور افزایش محصول در تغذیه گیاه بکار می‌رود. ولی مصرف بی‌رویه آن باعث تشدید بیماری بلاست می‌شود^(۷). اثر آن به خاک و شرایط آب و هوایی و روش مصرف بستگی دارد. کودهای سریع‌الجذب مخصوصاً "اگر یکبار به خاک افزوده شود، مصرف خیلی دیر یا در حرارت پایین در مراحل اولیه رشد و یا در خاکهایی که ظرفیت نگهداری عناصر غذایی در آنها کم است مانند خاکهای ماسه‌ای یا زمینهای کم عمق، تاثیر بیشتری در توسعه بیماری بلاست دارد^(۱۳ و ۱۶).

به علاوه مصرف بیش از حد نرمال این عنصر سبب افزایش در جوانه‌زنی اسپور، تشکیل آپرسوریوم^۱ و اسپوردهی پاتوژن در روی گیاه می‌شود^(۱۰ و ۲۲). سیلیس به علت اثر مثبتی که روی رشد برنج دارد یک عنصر ضروری برای آن بشمار می‌رود. این عنصر باعث افزایش محصول و جلوگیری از سمیت ناشی از آهن، منگنز و تسهیل جذب فسفر توسط گیاه می‌شود. سیلیس بصورت منوسیلیسیک^۲ (Si(OH)_4) جذب گیاه می‌شود و به علت عدم جابجایی، در بافت‌های مسن جمع می‌شود. بنابراین برگهای جوان برنج سیلیس کمی دارند و نسبت به بیماری بلاست خیلی حساس هستند^(۵). محققان زیادی نشان داده‌اند که سیلیس شدت تعدادی از بیماریهای مهم برنج را کاهش می‌دهد. ولک و همکاران^(۲۳) در تحقیقات خود به این نتیجه رسیدند که بین محتوای سیلیس در برگ و میزان حساسیت به بیماری بلاست همبستگی منفی وجود دارد و هر برگ در مرحله خروج از غلاف بیشترین حساسیت را دارد و با افزایش سن حساسیت آنها نیز کم می‌شود، تا زمانیکه کاملاً "مقاوم می‌شود،

۳- آمار پردازها

- ۱- ۲- بیماری بلاست در مرحله برگ^۲: برای ارزیابی تیمارها در مرحله بلاست برگ زمانیکه تعداد لکه‌ها در تیمار شاهد به حد اکثر رسیده ولی به مرحله سوختگی نرسیده بود تعداد ۱۰۰ پنجه بطور تصادفی از هر کرت کف برگردید و تعداد لکه‌ای بلاست روی کلیه برگها شمارش، سپس براساس میانگین تعداد لکه در یک پنجه مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.
- ۲- شمارش تعداد سلوهای سیلیسی شده در برگ پرچم: از هر کرت ۲۰ قطعه (از هر تیمار ۶۰ قطعه) به طول حدود ۱/۵CM از قسمت مرکزی برگ گیاه برنج تهیه گردید برای حذف کلرونیل از الكل خالص ۹۶ درجه و برای شفاف و نورگذران کردن نمونه‌ها از فل استفاده شد(۱۵). برای این کار نمونه‌ها را به مدت ۴۸ ساعت در الكل سفید و سپس به مدت ۱۵ دقیقه در فل جوشانده شد. بدین ترتیب سلوهای سیلیسی شده در ۱۰ میدان دید عدسی شبیه بزرگنمایی X ۱۰ میکروسکوپ Olympus Ch-2 شمارش گردید (عکس شماره یک). تجزیه و تحلیل آماری براساس میانگین تعداد سلوهای سیلیسی شده در یک میدان دید صورت گرفت.
- ۳- بلاست خوش^۳: بدین منظور قبل از برداشت محصول از هر تکرار تعداد ۱۰۰ خوش بطور تصادفی نمونه برداری گردید سپس تعداد خوش‌هایی که دارای علایم بیماری روی گردن بوده و یا خوش‌هایی که سه اشتعاب اولیه آن آلوده بودند شمارش و براساس درصد خوش‌های آلوده مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.
- ۴- عملکرد محصول: در هر تکرار بوتهای برنج در سطح ۵ متر مریع از قسمت مرکزی هر کرت برداشت گردید. محصول برداشت شده، خشک، خرمکوبی و توزین شده و سپس مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج و بحث

محاسبات آماری داده‌های مربوط به فاکتور ازت و سیلیس روی بیماری بلاست در مراحل برگ، گردن و خوش، عملکرد محصول و تعداد سلوهای سیلیسی شده در برگ پرچم برنج رقم

مواد و روشها

- ۱- اجرای آزمایش در مزرعه: این طرح به صورت آزمایش فاکتوریل، با دو فاکتور ازت و سریاره گرانوله شده در ۴ سطح و به صورت طرح بلوكهای کامل تصادفی در سه تکرار در مزرعه‌ای واقع در مؤسسه تحقیقات برنج در رشت اجراه شد. منبع ازت از ترکیب اوره، در چهار سطح $D4=120$ ، $D3=90$ ، $D2=60$ ، $D1=30$ کیلوگرم در هکتار بر اساس ازت خالص و منبع سیلیس سریاره گرانوله شده کوره‌های ذوب آهن دارای ۳۴٪ SiO₂ کیلوگرم در هکتار از $Si4=900$ ، $Si3=600$ و $Si2=300$ کیلوگرم در هکتار از فرم ناخالص بود که تأثیر آنها روی بیماری بلاست در دو مرحله برگی و خوش، سلوهای سیلیسی شده و میزان محصول برنج در رقم حسن سرایی مورد بررسی قرار گرفتند. اجرای این آزمایش در هر دو سال در یک قطعه زمین انجام شد که سالهای قبل نیز برنج کاری می‌شده است و هر تیمار آزمایشی از سطوح مختلف ازت و سیلیس در سال دوم در همان کرتی که در سال اول به آن اختصاص یافته بود، انجام شد.

- ۲- کاشت و داشت: برای اجرای این آزمایش برنج رقم محلی حسن سرایی به فاصله 25×25 سانتی‌متر در کرتاهای 4×5 متری نشا گردید. تمام سریاره و ازت در هر تیمار قبل از نشاکاری و بقیه ازت در مرحله پنجه‌زنی در کرتها پاشیده شد. مقدار کود فسفره مصرفی، ۵ کیلوگرم فسفات دامونیوم در هکتار بود که تمامی آن قبل از نشاکاری با خاک مخلوط گردید. برای مبارزه با کرم ساقه خوار برنج ۹-۱۰ روز پس از تعیین اوج پرواز پروانه‌ها، از گرانول ۱۰٪ دیازینون به نسبت ۱۵ کیلوگرم در هکتار برای نسل اول و ۵٪ به نسبت ۳۰ کیلوگرم در هکتار برای نسل دوم استفاده گردید. کنترل علفهای هرز در مرتبه اول با علف‌کش رونستار^۱ به نسبت ۵ لیتر در هکتار و مرتبه دوم بصورت وجین دستی انجام شد. آبیاری بصورت غرقابی انجام شد و برای جلوگیری از انتقال کودها از کرت به کرت دیگر، هر کرت آزمایشی بطور مستقل از نهر، آبیاری شد و پس از آبیاری نیز مسیر ورودی آب بسته شده و آب در آن محبوس می‌گردید به علاوه همه مرزهای کرتها را به وسیله پلاستیک پوشانده تا از انتقال کودهای مورد آزمایش در کرت‌های مجاور از طریق مرز نیز حدالامکان جلوگیری شد.

بوده است.

در ارتباط با عنصر سیلیس (سرباره) همانطور که اشاره شد در جدول تجزیه واریانس اثر آن معنی دار نبود. مع الوصف داده های حاصله به کمک آزمون چند دامنه دانکن مورد مقایسه و گروه بندی قرار گرفت. این مقایسات نشان داد که تفاوتی در تعداد لکه های بلاست در مرحله برگ، درصد بلاست گردن و خوش و میزان محصول در اثر مصرف مقادیر مختلف سیلیس حاصل نیامد و همگی آنها در هر دو سال در یک گروه قرار گرفتند. ولی در گروه بندی براساس تعداد سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم همه سطوح در سال اول در یک گروه و در سال دوم متفاوت از هم بودند (جدول ۲).

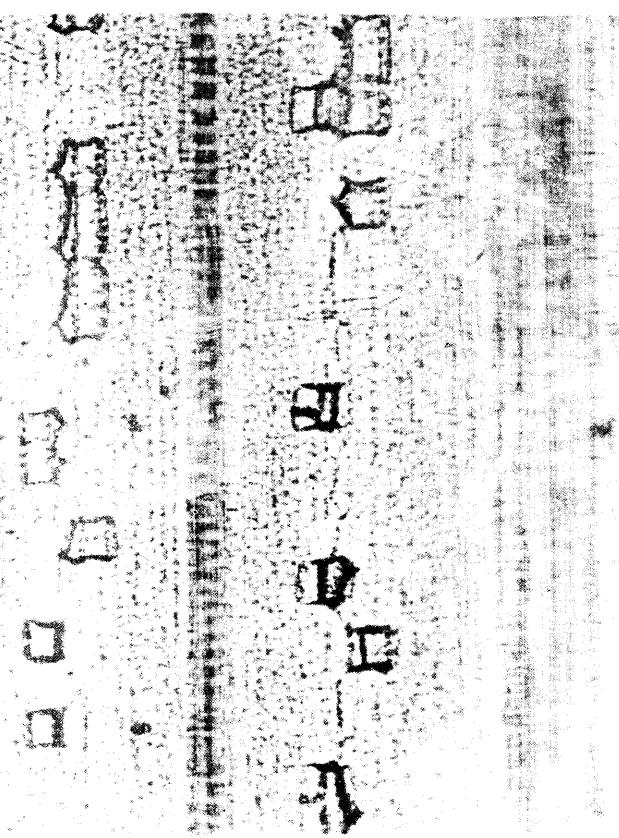
نتایج حاصله نشان می دهد که سیلیس مورد مصرف در این آزمایش که به صورت سرباره ناخالص گرانوله شده کوره های ذوب آهن بود تاثیر مثبتی روی هیچ یک از معیارهای مورد ارزیابی نداشته است هر چند که در سال دوم افزایش تعداد سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم را به همراه داشت اما این افزایش، کاهش مورد

محلى حسن سرایی نشان داد به عنصر ازت در میزان بیماری بلاست و محصول در هر دو سال تأثیر مثبت داشته و اثر آن در سطح ۱٪ معنی دار بود ولی اثر آن در سیلیسی شدن سلولهای اپیدرم برگ معنی دار نبود. در این بررسی مشخص گردید که فاکتور سیلیس (سرباره) روی هیچ یک از معیارهای اندازه گیری شده مذکور تأثیر معنی داری نداشته است بعلاوه اثر مقابل این دو عنصر نیز معنی دار نبود.

میانگین آثار سطوح مختلف ازت و سیلیس روی چهار معیار مورد ارزیابی فوق به کمک آزمون چند دامنه دانکن^۱، مورد مقایسه و گروه بندی قرار گرفت ($\alpha = 5\%$).

در گروه بندی اثر سطوح مختلف فاکتور ازت روی بیماری بلاست که در مراحل برگ و خوش به ترتیب براساس میانگین تعداد لکه های بلاست روی برگهای یک پنجه و درصد خوش های آلوهه n_1 مورد مقایسه قرار گرفت ملاحظه گردید که در سال اول سطح n_1 (تیمار بدون ازت) با کمترین آلوهگی در گروه اول (a) و سطوح n_2 و n_3 (ترتیب ۶۰ و ۹۰ کیلوگرم در هکتار) در گروه (b) و سطح n_4 (۱۲۰ کیلوگرم در هکتار) با بیشترین آلوهگی در گروه آخر قرار داشتند ضمن اینکه سطح n_4 در مرحله بلاست گردن و خوش با n_3 وجه اشتراک نیز داشت. اثر این فاکتور روی بیماری مذکور در سال دوم در هر دو مرحله برگ و خوش مشابه هم بوده است بدین ترتیب سطح n_1 مشابه سال اول با کمترین آلوهگی در گروه اول و بقیه سطوح در گروه دوم قرار داشتند. قرار گرفتن n_1 با کمترین آلوهگی در گروه اول دور از انتظار نبوده است. چون بین مقدار ازت و میزان بیماری بلاست ارتباط مستقیم وجود دارد. بنابراین عدم مصرف ازت در مزارع برنج منجر به کاهش شدید بیماری بلاست می شود که این موضوع در این آزمایش در تیمار n_1 ملاحظه گردید.

گروه بندی سطوح مختلف این عنصر از نظر تعداد سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم تفاوت معنی داری در هر دو سال نشان نداد اما اثر آن روی میزان محصول معنی دار بود سطوح n_2 ، n_3 و n_4 در مقایسه با n_1 در هر دو سال سبب افزایش محصول شدند اما هر سه آنها در یک گروه قرار گرفتند (جدول ۱). اینکه خاک محل آزمایش قبل از اجرای آزمایش از نظر ماده آلتی خوب، میزان فسفر و پتاسیم قابل جذب بترتیب متوسط و خوب و ازت کل در حد مطلوب



شکل ۱ - سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم برنج (X ۲۳۰)

جدول - ۱- گروه‌بندی میانگین اثرات سطوح مختلف آثار (N) بر بلاست برگ، گردن و خوش سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم و عملکرد محصول برنج در رقم حسن سرابی.

محصول (۵)	بلاست برگ (۲)		بلاست گردن و خوش (۳) سلولهای سیلیسی شده (۴)	سطوح ازت N (۱)	سال اول
	۰/۹۸ b	۴۴/۸ a			
۱/۷۹ a	۵۵/۰ a	۶۶/۳ b	۱/۳۴ b	n2	
۱/۹۴ a	۵۶/۹ a	۷۰/۲ bc	۱/۶۴ b	n3	
۱/۹۳ a	۴۸/۸ a	۷۳/۸ c	۲/۵۰ c	n4	
سال دوم					
۰/۶۶ b	۴۵/۳ a	۴۲/۶ a	۲/۱۸ a	n1	
۱/۱۴ a	۵۰/۲ a	۵۲/۰ b	۳/۹۱ b	n2	
۱/۲۱ a	۳۸/۰ a	۴۹/۶ b	۴/۵۲ b	n3	
۱/۲۱ a	۴۳/۹ a	۵۳/۰ b	۴/۶۳ b	n4	

۱- n2, n3 و n4 به ترتیب براساس ۵۰۰، ۶۰۰ و ۹۰۰ کیلوگرم ازت خالص در هکتار در کرتها پاشیده شد.

۲- میانگین تعداد لکه‌های بلاست برگ در یک پنجه، میانگین ۱۲ تکرار، در هر تکرار تعداد لکه‌ها در ۱۰۰ پنجه شمارش شد.

۳- درصد بلاست گردن و خوش میانگین ۱۲ تکرار، در هر تکرار درصد آلودگی در ۱۰ خوش تعیین شد.

۴- میانگین تعداد سلولهای سیلیسی شده در یک میدان دید عدسی شیئی X۱۰ میکروسکوپ المپوس-2-CH، میانگین ۱۲ تکرار در هر تکرار ۲۰ قطعه برگ پرچم و در هر قطعه در ۱۰ میدان دید شمارش گردید.

۵- میزان محصول براساس کیلوگرم در ۵ متر مریع، میانگین ۱۲ تکرار.

۶- تیمارهایی که دارای حرف مشترکی هستند اختلاف معنی داری با یکدیگر در سطح ۵% براساس آزمون دانکن ندارند.

جدول - ۲- گروه‌بندی میانگین آثار سطوح مختلف سیلیس (S) بر بلاست برگ، گردن و خوش، سلولهای سیلیسی شده در برگ پرچم و عملکرد محصول برنج در رقم حسن سرابی

محصول (۵)	بلاست برگ (۲)		بلاست گردن و خوش (۳) سلولهای سیلیسی شده (۴)	سطوح سیلیس (۱)	سال اول
	۱/۶۴ a	۵۱/۳ a			
۱/۷۱ a	۵۵/۹ a	۶۴/۶ a	۱/۳۱ a	Si2	
۱/۶۶ a	۵۲/۶ a	۶۷/۴ a	۱/۶۰ a	Si3	
۱/۶۳ a	۴۵/۶ a	۶۴/۸ a	۱/۵۷ a	Si4	
سال دوم					
۱/۰۵ a	۳۴/۶ b	۴۷/۸ a	۳/۴۷ a	Si1	
۱/۰۶ a	۴۵/۱ ab	۵۰/۴ a	۴/۲۸ a	Si2	
۱/۰۷ a	۴۶/۲ ab	۴۹/۰ a	۳/۹۳ a	Si3	
۱/۰۴ a	۵۱/۰ a	۵۰/۳ a	۳/۵۵ a	Si4	

۱- Si3, Si2, Si1 و Si4 به ترتیب براساس ۳۰۰، ۴۰۰ و ۹۰۰ کیلوگرم سرباره کورهای ذوب آهن در هکتار در کرتها پاشیده شد.

این سرباره دارای SiO₂ ۳۴% بود.

۲- میانگین تعداد لکه‌های بلاست برگ در یک پنجه، میانگین ۱۲ تکرار، در هر تکرار تعداد لکه‌ها در ۱۰۰ پنجه شمارش شد.

۳- درصد بلاست گردن و خوش میانگین ۱۲ تکرار، در هر تکرار درصد آلودگی در ۱۰۰ خوش تعیین شد.

۴- میانگین تعداد سلولهای سیلیسی شده در یک میدان دید عدسی شیئی X۱۰ میکروسکوپ المپوس-2-CH، میانگین ۱۲ تکرار، در هر تکرار ۲۰ قطعه برگ پرچم و در هر قطعه در ۱۰ میدان دید شمارش گردید.

۵- میزان محصول براساس کیلوگرم در ۵ متر مریع، میانگین ۱۲ تکرار.

۶- تیمارهایی که دارای حرف مشترکی هستند اختلاف معنی داری با یکدیگر در سطح ۵% براساس آزمون دانکن ندارند.

کاهش سیلیس در پهنه‌ک برگ را به دنبال دارد که برقج را مستعد ابتلاء به بیماری بلاست می‌سازد. نقش ازت در افزایش بیماری بلاست انکار ناپذیر است و این موضوع توسط محققان زیادی گزارش شده است به طوریکه کیم (۱۱) یکی از دلایل با اهمیت‌تر شدن مشکل بیماری بلاست را در کره مصرف ۵۰ تا ۱۰۰ درصد بیش از مقدار توصیه شده آن توسط کشاورزان در مزارع تشخیص داده است. مع الوصف با توجه به انتشار گزارشات زیادی که آثار مثبت سیلیس را تأیید نموده است بنظر می‌رسد که این موضوع از جنبه‌های دیگر نظری زمان کاربرد، نوع و میزان خلوص عوامل مؤثر در جذب آن توسط گیاه و شرایط خاک قابل بررسی می‌باشد.

سپاس‌گزاری

برخود لازم می‌دانم از جانب آقای مهندس ایزدیار بخاراط راهنماییهای ارزنده‌شان صمیمانه تشکر نمایم. همکاری بیدریغ آقای ابراهیم دودابی نژاد و خانم بتول فردوس در انجام این آزمایش شایسته تشکر و قدردانی است. از آنجاییکه کلیه هزینه‌های اجرای این طرح توسط سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی تامین گردیده است لذا لازم می‌دانم که مراتب تشکر و قدردانی خود را از مسئولین محترم اعلام نمایم.

انتظار در بیماری بلاست گردن و خوش را به همراه نداشت. بررسیهای انجام شده توسط محققان دیگر نیز همیشه منجر به کاهش بیماری نشده است. رویدیگر و پونس (۱۸) فرمایهای مختلفی از سیلیس را برای کنترل بیماری بلاست مورد آزمایش قرار دادند ولی عکس‌العملی از آنها مشاهده نکردند. داتنوف و همکاران (۶) تعیین عکس‌العمل خاک را نسبت به کودهای سیلیسی در اجرای این گونه آزمایشات مهم می‌دانند. کیم و کیم (۱۲) نیز گزارش کردند که کاهش تعداد برگهای بیمار و افزایش تعداد سلولهای سیلیسی شده متوجه به کاهش درصد بلاست خوش در سال ۱۹۷۹ و افزایش تعداد برگهای بیمار و کاهش تعداد سلولهای سیلیسی شده، افزایش درصد بلاست خوش را در سال ۱۹۸۳ در کره به دنبال داشت. آنها می‌افزایند که این ارتباط همیشه ثابت نیست به طوریکه در سال ۱۹۸۰ با وجود زیاد بودن تعداد سلولهای سیلیسی شده آلودگی در مرحله خوش زیاد بوده است که ناشی از شرایط آب و هوایی بعد از مرحله خوش‌دهی بوده که بطور مستقل در ظهر ناگهانی بیماری بلاست خوش نهش نشش دارد. پایک (۱۷) گزارش کرد که سیلیس، مقاومت برقج به بیماری بلاست و نسبت کلی $\text{SiO}_2/\text{N}, \text{C}/\text{N}$ و K_{20}/N در پهنه‌ک برگ را افزایش می‌دهد. میو (۱۴) نوشته است که کودهای ازته افزایش ازت کل و

REFERENCES

مراجع مورد استفاده

- ۱- ایزدیار، م. ۱۳۶۳. مقایسه تاثیر چند قارچکش در مبارزه با بلاست برقج. مجله بیماریهای گیاهی جلد ۲۰ (۴-۱): ۴۵-۳۵.
- ۲- اخوت، م. و ع. شریفی تهرانی. ۱۳۷۴. بررسی اثر چند قارچکش روی بیماری بلاست برقج و تعیین زمان مناسب کاربرد آنها. مجله علوم کشاورزی ایران. جلد ۲۶ (۳): ۴۲-۳۵.
- ۳- اخویزادگان، م. ۱۳۵۵. مقایسه اثر چند قارچکش علیه بیماری بلاست. مجله بیماریهای گیاهی جلد ۱۲ (۱-۲): ۸-۱.
4. Aleshin, N.E., E.R. Avakyan, S.A. Dyakunchak, S.A. Aleshin, E.P.Baryshok, and M.G. Voronkov. 1987. Role of silicon in the resistance of rice to Pyricularia. Rice Abst. 4:177.
5. Datnoff, L.E. 1994. Influence of mineral nutrition of rice on disease development. PP. 89-100, In Rice pest science and management. P.S. Teng, K. L. Heong, and K. Moody. International Rice Research Instiute, Manila, The Philippines.
6. Datnoff, L. E., R.N. Raid, G. H. Snyder, and D. B. Jones. 1991. Effect of calcium silicate on blast and brown spot intensities and yields of rice. Plant Dis. 75: 729-732.
7. Disthaporn, S. 1994. Current rice blast epidemics and their management in Thailand. pp. 333-342, In Rice blast disease. R. S. Zeigler, S. A. Leong, and P. S. Teng. IRRI. The Philippines.

8. Gangopadhyay,S., and S.Y. Padmanabhan. 1987. Breeding for disease resistance in rice. Published by Mohan primlani. New Dlhai. 340pp.
9. Hori, M. 1963. Study on the forcast of the occurrence of rice blast with special reference to the forcasiting on the basis of experiments. Spec. Bull. Dis. Ins. Forecast M.A.F. 69-76. Cited in Teng, P.S., H.W. Kleingebbinck, and T. pinnschmidt. 1991.
10. Ishiguro,K. 1994. Using simulation models to explore better strategies for the management of blast disease in temprate rice pathosystems. pp. 435-449, In Rice blast disease. R. S. Zeigler, S. A. Leong, and P. S. Teng.IRRI. The Philippines
11. Kim, C. K. 1994. Blast managment in high input, high yield potential,temperate rice ecosystems. pp. 451-462, In Rice blast disease. R.S.Zeigler, S.A. Leong, and P. S. Teng. IRRI. The Philippines.
12. Kim, C.K., and C.H. Kim. 1991. Predicting rice blast outbreaks in Korea. pp. 53-67, In Rice blast modeling and forcasting. IRRI. The Philippines.
13. Kurschner, E., J. M. Bonman, D.P. Garrity, M.M. Tamisin, D. Pabale, and B.A. Estroda. 1992. Effects of nitrogen timing and split application on blastdisease in upland rice. Plant Dis. 76:384-389.
14. Mew, T, W. 1990. Disease management in rice. pp. 279- 299. In CRC handbook of pest management in agriculture. CRC Press, Inc.
15. Ono,K. 1965. Principales, methods, and organization of blast disease forcasting. pp. 137-194, In The Rice blast disease Proceeding of a symposium at the IRRI, Johns hopkins Press.
16. Ou, S.H. 1985. Rice diseases. CAB press. 380pp.
17. Paik, S.B. 1975. The effect of silicate, Nitrogen, Phosphorus and Potassium fertilizers on chemical components of rice plants and the incidence of blast disease of rice caused by *Pyricularia oryzae*. Cited in Mew, T. W. 1990.
18. Rodriguez, J.S., and Ponce, G.R. 1983. Efecto de aplicación de silicio sobre control de piricularia y el rendimieno en arroz. Cited in Datnoff, L. E.,Raid, R.N., Snyder, G. H., and Jpmes, D.B.1991.
19. Rossman, A.Y. 1990. *Pyricularia grisea*, the correct name for the rice blast disease fungus. Mycologia, 82:509-512.
20. Snyder, G.H., D.B. Jones, and G.J. Gascho. 1986. Silicon fertilization of rice on Evergades Histosols. Cited in Datnoff, L. E. 1994.
21. Suzuki, N. 1965. Nature of resistance to blast. pp. 277-301, In The rice blast disease. Proceeding of symposium at the IRRI. The Johns Hopkins press.
22. Teng, P.S. 1994. The epidemiological basis for blast managment. pp. 409-433, In Rice blast disease. R. S. Zeigler, S.A. leong, and P.S. Teng. IRRI. The philippines.
23. Volk, R. J., R. P. Kahn, R. L. Weintraub. 1958. Silicon content of the rice plant as a factor influencing its resistance to infection by the blast fungus, *Pyricularia oryzae*. Phytopathology 48:179-184.

**Effect of Nitrogen and Silicon on Blast Disease
and Yield of Rice**

F.PADASHT-DEHKA-EE

Researcher, Rice Research Institute of Iran.

Accepted 29 Sep. 1999

SUMMARY

Effect of Nitrogen and Silicon were field studied on rice blast disease and yield in Hassan-Saraie cultivar for two years. Rates of Nitrogen were 0, 60, 90 and 120 kg/ha, while 0,300, 600 and 900kg/ha were the rates for slag that was the source for silicon (SiO₂ 34%). For evaluation, number of leaf blast spots on 100-tillers at the stem elongation stage, percentage of panicle blast at the mature grain stage, number of silicified cells in 20 samples of flag leaves, as well as yield, were determined and statistically analysed. The results showed that the application of nitrogen increased the blast disease and rice yield, but it wasn't effective regarding the silicified cells. Silicon (slag obtained from steel mill) didn't indicate any decreasing of blast disease or increasing of rice yield, but it increased silicified cells when applied at 900kg/ha in the second year, the increase being significantly different from control at 5% level by DMRT.

Key Words : Rice, Diseases, Blast, Nitrogen, Silicon.